

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 8Ek/1180/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118315779
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Holecová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6118315779.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: U. R., nar. XX.XX.XXXX U. W. XXX/XX, XXX XX T., pr. zast.: JUDr. Martin Kákoš, Bernolákova 1546/32, 955 01 Topoľčany, proti povinnému: V. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX U., o vymożenie nepeňažného plnenia s prísl., vedenej súdnym exekútorom JUDr. Natálie Ďuráková, so sídlom exekútorského úradu Bernolákova 1546/32, 955 01 Topoľčany, IČO: 37 865 811, o sťažnosti povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8Ek/1180/2018 zo dňa 17. apríla 2019, takto

rozhodol:

I. Sťažnosť povinnej z a m i e t a.

II. Oprávnenému voči povinnej nárok na náhradu trov konania o sťažnosti nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8Ek/1180/2018 zo dňa 17. apríla 2019 vydaným vyšším súdnym úradníkom súd návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol.

2. V odôvodnení uznesenia uviedol, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 04.08.2018 domáhal od povinnej vymożenia nepeňažného plnenia, a to vypratania nehnuteľností zapísaných katastrálnym odborom Okresného úradu Topoľčany, na LV č. 92 pre kat. úz. Podhradie ako parcely registra „C“ - parc. č. 136/2- zastavané plochy a nádvoria o výmere 45m², parc. č. 137- zastavané plochy a nádvoria o výmere 142 m², parc. č. 138/2- zastavané plochy a nádvoria o výmere 311m² a rodinného domu so súp. č. 107 stojaci na parc. č. 137 s prísl., na podklade rozsudku Okresného súdu Topoľčany, č.k.: 5C/31/2017-62 zo dňa 21.02.2018, právoplatného dňa 06.07.2018 a vykonateľného dňa 24.07.2018 (ďalej len „exekučný titul“). Dňa 23.08.2018 súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Natáliu Ďurákovú, so sídlom exekútorského úradu Bernolákova 1546/32, 955 01 Topoľčany (ďalej len „súdny exekútor“), ktorý ju vedie pod sp. zn. 342EX 506/2018.

3. Povinná podala u súdneho exekútora návrh na zastavenie exekúcie bez odkladného účinku (§ 61k ods. 3, 4 Exekučného poriadku) s odôvodnením, že podáva na Okresný súd Topoľčany návrh na obnovu konania, nakoľko zistila závažné skutočnosti, ktoré neboli predložené v pôvodnom súdnom konaní vedeným týmto súdom pod. sp. zn. 4C/81/2014, Rozhodnutie vydané v tomto konaní bolo potvrdené rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. 7Co/10/2016-286 zo dňa 26.01.2017.

4. Oprávnený s návrhom povinnej na zastavenie exekúcie nesúhlasil. Uviedol, že podanie žaloby na obnovu konania nie je dôvodom na zastavenie exekúcie, pričom konanie pod sp. zn. 4C/81/2014 ani nie je konaním, v ktorom bol vydaný exekučný titul, na základe ktorého je vedená táto exekúcia. Preto tento návrh povinnej považuje za nedôvodný a účelový, v snahe procesne oddialiť vypratanie nehnuteľností, ktorú naďalej neoprávnené obýva.

5. Súd ďalej uviedol, že dôvodom podania návrhu na zastavenie exekúcie povinnou je skutočnosť, že podáva mimoriadny opravný prostriedok a to návrh na obnovu konania, nakoľko zistila závažné skutočnosti, ktoré neboli použité v pôvodnom súdnom konaní č. 4C/81/2014. Súd vo vzťahu k tejto obrane povinnej poukázal na skutočnosť, že exekučné konanie sa nevedie na základe exekučného titulu vydaného Okresným súdom Topoľčany v konaní pod sp. zn. 4C/81/2014, ale v konaní pod sp. zn. 5C/31/2017. Povinná súdu ani žiadnym spôsobom nepreukázala, že by proti predloženému exekučnému titulu mimoriadny opravný prostriedok (návrh na obnovu konania) skutočne podala. Naviac podanie mimoriadneho opravného prostriedku, v tomto prípade návrhu na obnovu konania, nemá samo osebe vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť exekučného titulu (pozri napr. nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 60/04 z 19.05.2004). Dôvodom na zastavenie exekúcie by však nebolo ani prípadné odloženie vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia, nakoľko v prípade povolenia odkladu vykonateľnosti exekučný titul nestráca vlastnosť vykonateľnosti, len nastupuje prekážka, v dôsledku ktorej nie je možné exekúciu vykonať. V značnom smere zákon síce chráni záujmy povinného, nesmie však zároveň ani zanedbávať záujmy oprávneného, pretože v jeho prospech už bola exekúcia nariadená a oprávnený má právo žiadať, aby v nej bolo pokračované, a aby sa uspokojenie jeho nároku neodďaľovalo (pozri Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 60/04). Zastavenie exekúcie v danom prípade by nepomerne viac chránilo povinnú v porovnaní s oprávneným. Ide najmä o situáciu, ak by súd v konaní o mimoriadnom opravnom prostriedku zistil, že napadnuté rozhodnutie, ktorého vykonateľnosť bola odložená, je vecne správne a zamietol by návrh na jeho zmenu. V takom prípade by sa malo v exekučnom konaní pokračovať. Ak by však došlo v dôsledku odkladu vykonateľnosti rozhodnutia k zastaveniu exekúcie, oprávnený by stratil poradie pre svoje právo. Ak by sa chcel oprávnený opätovne domôcť svojho práva, ktoré nebolo naplnené dobrovoľne, musel by opätovne podať návrh na vykonanie exekúcie. Takýmto postupom by došlo k jednoznačnému znevýhodneniu postavenia oprávneného. V rovine exekučného konania by následkom povolenia odkladu vykonateľnosti exekučného titulu (vysloveného v konaní o mimoriadnom opravnom prostriedku) mal byť odklad exekúcie v zmysle § 61h ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku, o ktorom rozhoduje exekútor vydaním upovedomenia o odklade exekúcie. Súd potom dospel k záveru, že exekúcia je vedená dôvodne. Rozsudok Okresného súdu Topoľčany, č.k.: 5C/31/2017-62 zo dňa 21.02.2018, právoplatný dňa 06.07.2018 a vykonateľný dňa 24.07.2018 je spôsobilým exekučným titulom, na podklade ktorého možno viesť exekúciu voči povinnej. Povinná v návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázala také okolnosti, ktoré by po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že nie sú splnené zákonné podmienky na to, aby vo veci mohlo byť vydané rozhodnutie o zastavení exekúcie podľa niektorého z dôvodov uvedených v § 61k Exekučného poriadku.

6. Voči tomuto uzneseniu podala povinná sťažnosť, v ktorej sa opätovne domáhala zastavenia exekúcie. Uviedla, že dňa 21. 03. 2019 podala na Okresný súd Topoľčany návrh na obnovu konania. Vyjadrila presvedčenie, že jej zistenia o majetkových pomeroch oprávneného pre ňu privodia priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Súdy v základnom konaní podľa jej vyjadrenia nevenovali dostatočnú pozornosť zisťovaniu skutočného stavu veci. Ona na svoje náklady zveľadila aj podiel jej sestry, a tým aj jej dediča (oprávneného), ktorý ju neskôr zo zisťovaných dôvodov pripravil o strechu nad hlavou. Žiadala, aby exekučný súd tieto skutočnosti zohľadnil a do rozhodnutia o obnove konania rozhodol o zastavení exekúcie.

7. Oprávnený vo svojom vyjadrení navrhol sťažnosť povinnej zamietnuť. Poukázal pri tom na obsah svojho vyjadrenia k návrhu na zastavenie exekúcie. Zdôraznil, že povinná nerešpektuje právoplatné súdne rozhodnutie o povinnosti vypratať jeho nehnuteľnosť a svojimi podaniami v tomto exekučnom konaní sa snaží účelovo oddialiť úkon vypratania nehnuteľnosti, ktorú naďalej neoprávnene obýva. Ďalej uviedol, že napadnuté rozhodnutie považuje za vecne správne, dostatočne odôvodnené a s jeho obsahom sa v plnom rozsahu stotožňuje.

8. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

9. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

10. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

11. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

12. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

13. Súd (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), po zistení, že sťažnosť bola podaná včas, oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané, proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná, po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti, preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že sťažnosť povinnej nie je dôvodná. Súd sa plne stotožnil s odôvodnením napadnutého uznesenia a v podrobnostiach naň preto odkazuje. Z obsahu súdneho spisu mal sťažnostný súd potvrdený skutkový stav tak, ako ho zistil aj súd v napadnutom uznesení a z takto zisteného skutkového stavu vyvodil i správny právny záver. Odôvodnenie napadnutého uznesenia poskytuje dostatočný podklad pre prijaté rozhodnutie, pričom poskytuje primeranú odpoveď aj na povinnou uplatnené dôvody sťažnosti. Písomné vyhotovenie uznesenia tak nemusí obsahovať odôvodnenie (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku).

14. Povinná v podanej sťažnosti uviedla takmer rovnaké skutočnosti, aké prezentovala aj v podanom návrhu na zastavenie exekúcie, pričom k záverom súdu v napadnutom rozhodnutí sa nijako nevyjadřila a ani žiadnym spôsobom nespochybnila ich správnosť. Predmetom sťažnostného konania bol preto prieskum vecnej správnosti výroku napadnutého rozhodnutia o zamietnutí návrhu povinnej na zastavenie exekúcie a preto sťažnostný súd v medziach podanej sťažnosti preskúmal rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka i konanie, ktoré mu predchádzalo, a zákonnosť rozhodnutia preskúmal najmä z toho pohľadu, či sa súd vysporiadal so všetkými podstatnými námietkami povinnej.

15. Po preskúmaní napadnutého uznesenia na podklade obsahu spisu sa sťažnostný súd stotožnil so skutkovými ako aj právnymi závermi súdu a ani na podklade podanej sťažnosti nezistil žiadny dôvod na to, aby sa odchytil od logických argumentov a relevantných záverov obsiahnutých v podrobnom odôvodnení napadnutého uznesenia. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu a aby neopakoval závery, ktoré už boli súdom v napadnutom uznesení správne vyslovené, v odôvodnení sa obmedzil len na výklad smerujúci k zdôrazneniu správnosti napadnutého uznesenia.

16. Všeobecným predpokladom pre nariadenie výkonu rozhodnutia je existencia vykonateľného exekučného titulu ako podkladu tohto výkonu, vydaného na to oprávneným orgánom, ktoré má potrebnú formu a obsah a ktoré ukladá určitému subjektu povinnosť niečo plniť. Pred nariadením exekúcie sa súd zaoberá okrem iného aj tým, či je exekučný titul z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisoch vykonateľný, a to ako formálne (z pohľadu právneho prepisu upravujúceho konanie, v ktorom bolo vydané) tak aj materiálne (z hľadiska obsahových náležitostí reflektujúcich určitosti, zrozumiteľnosť a presnosť v označení subjektov práv a povinností, vrátane určenia povinnosti, ktorá sa má vykonať). Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že všetky tieto predpoklady súd pri rozhodovaní zohľadnil.

17. Súd ďalej v reakcii na sťažnostné námietky povinnej zdôrazňuje, že aj v prípade, ak by súdne konanie, ktoré predchádzalo vydaniu exekučného titulu, bolo postihnuté akoukoľvek vadou, prípadne by sa súd nedostatočne zaoberal zistením skutočného stavu veci, ako v danom prípade uvádza povinná, táto skutočnosť nezakladá súčasne vadu konania o nariadení exekúcie na podklade takto vydaného exekučného titulu. Inými slovami, ani prípadné vady nachádzacieho konania sa do exekučného konania neprenášajú. Pokiaľ potom sťažovateľka žiada, aby exekučný súd zohľadnil ako dôvod na zastavenie exekúcie skutočnosti spojené s dôvodmi, pre ktoré povinná podala žalobu na obnovu konania, tento jej názor je nutné považovať za nesprávny, nemajúci podklad v zákonnej úprave. Právny poriadok Slovenskej republiky vychádza zo zásady „vigilantibus iura scripta sunt“, podľa ktorej „práva patria len

bdelým“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. Pravidlá núteného výkonu (súdnych) rozhodnutí slúžia na prvom mieste k presadeniu existujúcich právnych princípov, na ktorých je postavený právny poriadok Slovenskej republiky. Preto právo na súdnu ochranu zaručené v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky sa nemôže končiť vydaním právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu, ale musí zahŕňať aj možnosť núteným spôsobom a aj proti vôli povinného realizovať povinnosť na plnenie obsiahnutú vo výroku takéhoto rozhodnutia, ktorá nebola splnená dobrovoľne (Nález ÚS SR, sp. zn. I. ÚS 5/2000, z 13. júla 2000). Pokiaľ má oprávnený k dispozícii rozhodnutie súdu opatrené potvrdením o jeho vykonateľnosti, je oprávnený domáhať sa aj jeho núteného výkonu. Predloženým exekučným titulom je exekučný súd viazaný. Exekučný súd nesmie vykonávať meritórny prieskum predloženého exekučného titulu, na takýto prieskum nemá zo zákona žiadnu právomoc, nepôsobí ako ďalšia opravná inštancia v sústave súdov a nemôže ani bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol sám vykonávať. Všetky námietky a dôkazy relevantné vo vzťahu k súdnemu usporiadaniu práv medzi povinnou a oprávneným, vrátane námietok týkajúcich sa merita ich sporu, mohli a mali byť predložené povinnou najneskôr v základnom (nachádzacom) konaní, exekučný súd im preto v tomto štádiu konania nemôže pripísať žiadnu relevanciu.

18. Samotná skutočnosť, že povinná napadla vykonávané rozhodnutie mimoriadnym opravným prostriedkom, žalobou na obnovu konania, rovnako nie je (bez ďalšieho) pre vedenie exekučného konania nijako významná. Skutočnosť zakladajúca neprípustnosť exekúcie je taká okolnosť, ktorá definitívne a trvale bráni výkonu exekúcie na podklade konkrétneho exekučného titulu. Samotné podanie žaloby na obnovu konania takouto okolnosťou nie je, keďže súd takúto žalobu môže zamietnuť, prípadne odmietnuť. Pokiaľ súd rozhodujúci o žalobe na obnovu konania bude považovať žalobu za dôvodnú a rozsudkom rozhodne o povolení obnovy konania v danej veci, právoplatnosťou rozsudku o povolení obnovy konania sa v zmysle § 415 CSP odkladá (ex lege) vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia bez toho, aby tak musel urobiť tento súd osobitným výrokom, a to až do právoplatného skončenia obnoveného konania (§ 417 CSP). Zákonodarca tak osobitne v § 415 CSP poskytuje žalobcovi (povinnému) ochranu v podobe odkladu vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia v prípade úspešne podanej žaloby na obnovu konania, v ktorej súvislosti súd akcentuje skutočnosť, že ani prípadný úspech povinnej ako žalobkyne v konaní o žalobe na obnovu konania stále nezakladá dôvod na zastavenie exekúcie, ale predstavuje len dôvod pre jej odklad. Takýmto dôvodom by bolo až prípadne vydanie nového rozhodnutia v zmysle § 417 ods. 2 CSP, ktorým by došlo k zmene exekučného titulu a teda exekučný titul v pôvodnom znení tak, ako bol exekučnému súdu predložený, by už nemohol tvoriť spôsobilý podklad pre vedenie exekučného konania.

19. Súd pre úplnosť dodáva, že inštitútom odkladu exekúcie sa zaoberal z dôvodu, že povinná sa domáhala zastavenia exekúcie súdom „až do rozhodnutia o obnove konania“, ktorá formulácia naznačuje, že povinná sa skôr domáha odkladu exekúcie, než jej zastavenia. V posudzovanom prípade však neboli splnené zákonné podmienky ani na zastavenie exekúcie, ani pre jej odklad. Upovedomenie o odklade exekúcie vydá súdny exekútor (bez ingerencie súdu) len v prípadoch taxatívne uvedených v § 61h ods. 1 Exekučného poriadku, medzi ktoré dôvody však samotné podanie žaloby na obnovu konania nepatrí. Ako už bolo spomenuté vyššie, pokiaľ súd rozhodujúci o žalobe na obnovu konania rozsudkom rozhodne o povolení obnovy konania, právoplatnosťou tohto rozhodnutia bude zo zákona poskytnutá ochrana povinnej v podobe odkladu vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia až do právoplatného skončenia obnoveného konania (§ 417 CSP). Do tejto doby je však exekúcia voči povinnej vedená v súlade so zákonom.

20. Na podklade vyššie uvedených zistení a výkladu súvisiacich zákonných ustanovení súd dospel k záveru, že povinná ani v konaní o sťažnosti neuviedla a nepreukázala žiadne skutočnosti odôvodňujúce v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu. Súd preto sťažnosť povinnej ako nedôvodnú zamietol, pretože v konaní nezistil žiadny zo zákonných dôvodov na zastavenie exekúcie. Rozhodovacia činnosť súdu v danom prípade spočívala v právnom posúdení veci a súd rozhodoval výhradne na základe tvrdení účastníkov konania a obsahu spisu, ktoré poskytli kompletný a ucelený podklad pre prijatie rozhodnutia. Z uvedených dôvodov súd o podanej sťažnosti rozhodoval bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku).

21. Podľa § 61l ods. 3 veta prvá Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

22. Podľa § 195 Exekučného poriadku, trovami exekučného konania sú trovy exekútora, trovy účastníkov exekučného konania a trovy štátu.

23. Podľa § 255 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

24. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

25. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

26. V ustanovení § 255 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku sa ako kritérium priznania náhrady trov exekučného konania premieťa zásada úspechu vo veci (zásada zodpovednosti za výsledok sporu), a to tak, že neúspešná strana je povinná nahradiť úspešnej strane preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené trovy, ktoré táto strana vynaložila v súvislosti s uplatnením alebo bránením svojho práva. Oprávnený bol v tomto konaní úspešný (súd sťažnosť povinnej zamietol), voči povinnej mu tak vznikol nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré mu vznikli v súvislosti so sťažnostným konaním (§ 199d ods. 1 Exekučného poriadku). Oprávnený si nárok na náhradu trov konania o sťažnosti voči povinnej neuplatnil. Civilný sporový poriadok ani Exekučný poriadok výslovne neriešia situáciu, ak účastník konania, ktorý na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov neprejavil záujem. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris). Sťažnostný súd preto s použitím základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov exekučného konania oprávneného rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si účastník náhradu trov konania neuplatní, je na mieste rozhodnúť tak, že sa mu nárok na náhradu trov daného konania nepriznáva. Z uvedených dôvodov súd oprávnenému voči povinnej nárok na náhradu trov konania o sťažnosti nepriznal.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu súdu o sťažnosti (výrok I.) a proti rozhodnutiu súdu o trovách konania vrátane ich výšky (výrok II.) odvolanie nie je prípustné (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku, § 355 ods. 2 CSP).

Proti rozhodnutiu súdu o sťažnosti (výrok I.) a proti rozhodnutiu súdu o trovách konania vrátane ich výšky (výrok II.) dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).